

человѣцы-ты всякъ добринѫ, благополучіе и добро-
денствіе ; заради това Бѣлгаре-ти, кога ся захватали
за работѣ, приносили му жъртвѣ и молили му ся да
имъ подари добрѣ срѣщѣ и спорѣ въ прѣдпрія-
тіе-то.

Черенъ Богъ или *Ахаронъ* е бывъ богъ на тѣмѣ-
тѣ и владѣлъ нощемъ. Като начяло на всяко зло,
той причинявалъ всякъ злинѣ, опасность и злоча-
стіе ; затова всякъ особно трѣбвало да му принася
жъртвѣ и да му ся моли да неизлива лошавини-ты
си надъ него и надъ работѣ-тѣ му още и да го нео-
ставя въ бѣдѣ и злополучіе.

Свѣтовидъ или *Свѣнтовидъ* владѣлъ въ четыре-
тѣ точки на свѣта. Той можялъ да види отъ Истокъ
до Западъ и отъ Пладнѣ до Полунощь ; знаялъ всич-
ко, що ся случвало по цѣлата свѣтъ и нищо немогло
да ся укрое отъ него. Друзи-ти богове отъ него по-
вечето ся научвали за добры-ты или злы роботы на
человѣцы-ты, та едны награждали, а други нака-
звали.

Суръ ся е почиталъ, както ся почита и днѣсь,
като богъ на години-ты. Наши-ти прадѣди имали
прѣзъ годинѣ-тѣ единъ опрѣдѣленъ день, въ който
сѫ извѣршвали тѣржественно обряды-ты, що ставали
въ славѣ на тоя богъ. Оттова е остало и до днѣсь
да казвать Бѣлгаре-ти *Сурова Година !* и да праздну-
вать праздника *Сурвакѣ-день*, *Суровѣ-день* или *Сурва-
ки*, като начяло на новѣ годинѣ ; а отъ обряды-ты,
що сѫ ставали въ честь на бога Сура, упазили сѫ ся
до нынѣшне врѣмѧ само *каденый вечеръ* и *Боговица*.